

Pragma

**Maailman paskin vappulehti
IKINÄ**

Vappupragma näyttää tänä vuonna tältä. Suunnitelmat olivat suuria, jälleen kerran, toteutus onkin sitten eri asia. Häpeän lopputulosta suunnattomasti ja aion marssittaa itseni alas lankulta heti kunhan vappuriennoiltani kerkeän.

Meillä merirosvoilla on vanha viisaus, joka kuuluu: Hii-o-hoi, ja rommia pullo. Ei ollenkaan huono viisaus tähän aikaan vuodesta, vai mitä?

Jos merirosvoilu juomineen ei innosta, kannattaa tutustua Ämpärilän juomavinkkeihin, jotka löytyvät vähän tuonnempaa lehdestä.

Kiitos kaikille lehdentekoon osallistuneille, eli Myyrälle, Antille, Jussille, Erkille ja Praxiksen matkaryhmälle. Muut vedetäänkin sitten kölin ali.

Nähdään turuilla ja toreilla. Yarrailemisiin!

Kapteeni Tolvanen

Nuoruutemme Vastan rannalla

- lyhyt matkaopas Prahan syrjäkujille ja katuojiin -

”Halpa pivo: Eläintarhan terassilla on kaupungin halvin olut. Tuolihissillä rinnettä ylös ja heti kamelin jälkeen vasemmalle.”

”Mieltsin kaunis kaupunki, ihan sama minne menee, ihania näkymiä joka paikassa.”

”Paha, tuo elämysten ja kauniiden elämysten kaupunki. Praha, tuo Praxis-matkamme kruunaus ja vanhan opintovuotemme loppuhuipennus. Praha, tuo tavernojen ja ravintoloiden luvattu kaupunki. Praha on näyttänyt meille parhaat puolensa: kuninkaan linna, oluttuvat ja museot.”

”On ollut maha kylläinen ja viinahammastakaan ei kolota. Rahat meni, mutta kaikkea sai ja näki.”

”Hostelli on täysi murju, mutta hyvin siellä baarissa voi silti perseet olalle vetää.”

”Höpöheinä oli ihan jees, vaikkei se minuun niin kovin vaikuttanutkaan.”

”Joka päivä vedetty kännit, ehkä tästä kohta vois yrittää selvitäkin.”

”Suurkaupungin ihmisvilinässä voi havaita minkälaista ihmisten elämä on, ja miten jo näinkin suureen kaupunkiin mahtuu monenmoista kulkijaa.”

”Ensin olin että ‘wow’ ja sit olin et ‘mä oon bäk’. Sit olinki jo niin pihalla että luulin et olin jo valmiiks pihalla. Sit olin ihan matkaryhmä Jää ja ilma tuli mun kieleen. Tää ei ollu mitään homojen hommaa vaan ihan tosi kyseessä. Olisi absurdia väittää, että arkkitehtuurin vallitseva tendenssi pitkässä juoksussa olisi stabiili piirre Prahassa. Jari Porttilan silmäpussien työntyessä pääni lävitse suurena kujana, joka koostuu useista kujasubstansseista bombien vaihtuessa pivoon. Kasvojen piirityessä harmaiksi violettien värien säihkyessä muuttui Tommin hilpeä ääni helvetillisiksi intervalleiksi kuin ikuisuutena omantuntoni äänessä. Taajuudet vaihtuivat käteni työntyessä pilvien lävitse Krusoviceen.”

”Paha on selkeä kaupunki. Ehdottomasti tämä selkeys mahdollistaa sen, että aamulenkille voi lähteä ilman karttaa. Ilman karttaa kannattaa etsiä myös paikallisia Erasmus-bileitä. Tällöin mahdollisuus löytää oikeaan paikkaan on täysi nolla.”

”Ruoka on halpaa, jos halpaa ruokaa jaksaa etsiä. Suosittelen italialaisia pastoja, paikallisia makkaroita ja kanaa. Puolikasta ankkua ei kannata ottaa.”

”Prahassa liikkumista vaikeuttaa se, että talot vaihtavat paikkaa ja katoilevat. Perille löytämistä mukavampaa on kuitenkin eksyminen ja seikkailu.”

”Eläintarhassa oli ihan saatanan iso lintu.”

”Jääkarhu. Laardi. Pivo. Kolme sanaa, jotka muistan nuoruuteni Prahasta, kun olen dementoitunut.”

”Baletti oli ehdoton elämys, kannattaa jokaisen Prahän kävijän ehdottomasti kokea. (...) eikä miestanssijoilla ollut trikoita jalassa. Onneksi.”

Wappuperinnevertailu

Joensuulaisen opiskelijavapun jatkuva alennustila ja vanhojen hyvien aikojen haikailu ajoi ottamaan selvää, millainen on opiskelijoiden vuoden suurin ja tärkein juhla Suomen muissa yliopistokaupungeissa. Kajaani, Kokkola, Kotka, Kouvola ynnä muut yliopistojen haarakonttorit jäivät suoraan pois vertailusta, kuten myös Helsinki jonka Havis Amandan lakitus ja muut valtakunnan viralliset vappuilut voi katsastaa uutisista joka vuosi, joten turha niitä on enää tässä esitellä. Teknillinen korkeakoulu jäi myös käytännön syistä ulos, väsytti liikaa. Kaava Vapunvietossa tuntuu joka tapauksessa pienemmälläkin otoksella toistuvan ihan tarpeeksi kaikkialla. Vankan subjektiivinen ja suurelta osin kuulopuheisiin perustuva vertailu pyrkii keskittymään vakiintuneisiin perinteisiin ja varsinaiseen ydinvappuun, eli myös kaikenlaiset vapun varjolla markkinoidut tempaukset alusviikoilla on jätetty pois.

Oulu: Vaikutelma Oulun opiskelijavapusta on vahvasti teekkaripainotteinen, mikä ei kuulosta erityisen hyvältä. Aattonaaton kekseliäästi nimetty Wesibussi nro. 69 ajellee ympäri kaupunkia juhlijat kyydissään. Omatunto ilmaa saastuttavasta juopottelumuodosta puhdistetaan lahjoittamalla bussilippujen tuotto Unicefille. Aattona on sitten ainakin teekkarien fuksikaste puistolammikossa ja fuksilakkien polttohautaus. Ylioppilaskunta myös ilmeisesti tarjoilee simaa ja munkkeja jossain välissä. Eikö Oulussa muka lakiteta mitään? Kuulostaapa kummalliselta...

Kuopio: Aattonaaton järjestetään paikallisen ylioppilaskuntammekin lahjakkaasti plagioima maakunnan keskiolutkuppiloita kiertävä bussiekskursio. Aattona sitten on mm. torilla Velj' mies- patsaan lakitus, ja äänestyksellä valitun proffan uitto viereisessä altaassa. ”Kai ne vieläkin tuota hammasta pesee, varmaan vaan vittuilakseen ku ne sillo otti hammaslääketieteellisen pois” kertoo kuopiolainen kauppatieteilijä kotikaupunkinsa revisionistisista tunnelmista, vappuna suoritettavaan hammaspatsaan puhdistukseen viitaten. Tämän lisäksi fuksit voivat vihkiytyä sivistykseen virallisin menoin luentosalissa.

Tampere: Kahden korkeakoulun voimin Tampereella ollaan innovatiivisia: teekkarien toimesta Hämeensillalla seisova Suomen neito-patsas lakitetaankin yllättäen yöllä. Tamperelainen opiskelijanainen mainitsee samassa yhteydessä myös sillalla poseeraavien miespatsaiden ”hämmäntävän pienet pippelit”, mutta se ei kai varsinaisesti liity tähän. Monessa paikassa järjestettävä silliamaiaainen taas on yhdistetty kekseliäästi brunssin kanssa, jolloin saadaan uusi ja dynaaminen konsepti: ”brullis”, nerokasta! Jostain syystä ”brullikselle” on myös haluttu bändejä soittamaan, vaikka monelle hiljaisuus olisi varmasti parasta musiikkia ja ruoan saaminen pysymään sisällä tarpeeksi iso elämys.

Jyväskylä: ”Harjulla dokataan” kommentoi jyväskyläläinen miesopiskelija, 21, kysyttäessä kaupunkinsa vapun juhlinnasta. Aika hiljaista tuntuu olevan. Internetin mukaan pakollisen lakituksen kohteena on Minna Canthin-patsas.

Turku: Aattonaaton klubb o festsal Kårenilla on perinteisesti paljon porukkaa ja jotain toimintaakin, mutten tiedä mitä. Aattona ylioppilaskunta tarjoaa boolia, Vartiovuorella on piknik ja lisäksi Vappusoudut Aurajoella. Lisäksi Turkulaiset opiskelijat ovat lakittaneet Liljan-patsasta* jo vuodesta 1929.

Vaasa: Vaasassa ei tunnuta remuttavan silmitömästi. Suomalaiselle opiskelijavapuvietolle leimallisen lakittelufestissin kohteena on tällä kertaa Topeliuksen patsas, ja lisäksi on ainakin Hovioikeudenrannassa vappusoudut. Soutua siis täälläkin, kuulostaapa hyvältä. Miksei Joensuussa voi ikinä soutaa?

Joensuu: Tässä vaiheessa on jo käynyt selväksi, ettei kotoisassa Joensuussa erityisen omaperäisiä vapunviettotapoja ole keksitty. Yhteiset perinteet ovat lähinnä Torson pesu ja lakitus ja Alkukivien lakitus. Metsäylioppilaiden försikaste on myös ihan hauskaa seurattava ensimmäiset 10 minuuttia, jos Ilosaareen jaksaa siihen aikaan lähteä makoilemaan. Toisaalta, kannatti kyllä ottaa selvää paikallisista vappuperinteistä: minullekin selvisi, että Karjalantalolla on silliaamiainen!

Lappeenranta: huh. Vappu Lappeenrannassa on kestävyyskoe, sillä ohjelmaa on tarjolla enemmän kuin veltto yhteiskuntatieteilijä pystyy keskimääräisen valmistumisajan puitteissa suorittamaan. Tämä ei ole mikään yllätys, sillä kyseessä on teknillinen yliopisto, joiden ylioppilaskuntia vaivaa megalomania ja hybrisis. Homma otetaan tosissaan ja vakavasti, ja virallisen vappuohjelman suunnittelevan ohjelματοimikunnan luottamuksestakin on kertaalleen äänestetty ylioppilaskunnan hallituksessa. Perinteet kyllä vaikuttavat aika mainioilta ja niiden tahtiin on varmaankin mukavaa nauttia teekkariudestaan (tai kylteriydestään). Fuksikulkue ja fuksien kastaminen teekkareiksi Saimaassa, parhaimmillaan Kouvolaan asti ulottunut kaljaviesti sekä läpi yön kestävä saunominen ennen aattoa nousivat suosikeikseni. (Lakitus: kurkipatsas)

Rovaniemellä to-del-la-kin on juhlaa viettää vappua. Voisi mm. mennä aaton aattona torille, syödä siellä metrilakua ja makkaraa sekä tutustua ainejärjestöjen järjestämiin rasteihin. Rovaniemen perinteistä perinteisimmät kulkevat pitkälti muiden kaupunkien linjoilla, mutta perverssin poikkeaman tämän vuoden ennakkotiedoissa muodostaa Hetki lyö- Kirka musikaali, jonne on nyt tarjolla edullisia lippuja. Eihän kai sentään kyseessä ole jokavuotinen merkkitapahtuma, jonka pääsylipuista opiskelijat maksavat nettihuutokaupassa kymmeniä Euroja? Muuten kaikki kuulostaa ihan keskinkertaisen kivalta kelpo vappujuhla.

Tähän päätty perinnevertailu, toivottavasti en unohtanut yhtään kaupunkia. Livenä testaaminen antaisi tietenkin paremmat perusteet paremmuuden määrittämiseen, mutta tunteilla arvioisin Kuopion vappuilun olevan suurinta hauskuutta. Sopivan kompakti mutta yhteisöllinen paketti verrattuna esim. Lappeenrannan intensiiviseen vappuohjelmaan, joka antaa viitteitä siitä, että malja on saattanut vuotaa yli jo hyvän aikaa sitten, eli vähempikin riittäisi. Tampereellakin olisi varmasti hyvät bileet. Kautta linjan suomalaiset opiskelijat tyytyvät viettämään vappuaan vuodesta toiseen samalla tavalla lakittamalla homeisia patsaita, mikä kertoo jämähtäneisyydestä ja muutosvastaisuudesta. Toivottavasti edes perustettavan innovaatioyliopiston ja odotettavissa olevan korkeakouluverkon karsimisen myötä tilanne alkaa korjaantua parempaan suuntaan!

* Liljan kukkaa esittävä Wäinö Aaltosen punagraniittinen patsas, Turun kaupungin ensimmäinen julkinen taidehankinta vuonna 1927. Nytpä tiedätte!

Antti Ronkainen

nuijan päästä: sammuuko viimeinen opiskelija enää koskaan?

Vappu. Joillekin se tarkoittaa puheita, toisille marsseja punaisten lippujen alla, kolmansille sinivalkoista ruokahetkeä kaupungin kalleimmalla alueella. Jotkut tykkäävät viettää vappuaan kolmeviikkoisessa kaatokännissä, toisille se on kevään ensimmäinen aika tarkkailla hameenhelmojen pituuksia. Jotkut tyytyvät kiertelemään vapputoria ja ihailevat heliumilla täytettyjä ilmapalloja. Vappu on opiskelijoiden juhla, vuoden mittaisen opiskelun tai opiskelijaelämän välitilinpäätös.

Mutta onko Joensuussa opiskelijaelämää? Jokainen opiskelija Suomessa on kuullut tarinoita teekkareiden viikkoja kestävästä juhlista ja yhteishengestä. Kylterit tunnetaan hieman sivistyneemmästä ja itsekeskeisemmästä ajattelusta, mutta kieltämättä hekin tietävät perinteensä. Helsingin yliopiston osakunnat ovat alkuperäisen opiskelijakulttuurin parhaimpia säilyttäjiä. Ainakin osa lienee jossain välissä kuullut Hämeenkadun approsta, Akateemisen Kyykän MM-kilpailuista tai teekkarispeksistä. Mutta mitä muut opiskelijat tietävät Joensuusta opiskelijakaupunkina?

Eräs vanhempi, nykyisin Helsingissä eräässä valtakunnallisessa liitossa vaikuttava Praxis-aktiivi on todennut Joensuun olevan seurustelevien sienestäjien kaupunki. Tämä näkyy hänen mukaansa juhlien vähäisenä osallistujamääränä ja yleisenä apatiana. Onko tämä totta? Masentavatko Joensuun kadut vai ovatko Ellin kämpät liian mukavia?

Praxis on aina tunnettu yliopiston parhaana bileiden järjestäjänä, vaikka ristiriitais-ta tietoa voi saada ainakin historian opiskelijoiden suunnalta. Nyt olemme kuitenkin ajautuneet sellaiseen tilanteeseen, että opiskelijoita ei enää kiinnosta edes ilmainen viina. Mikä vaivaa nykyaikajan ihmisiä? Ihmiset eivät osallistu enää samalla tavalla järjestötoimintaan ja jopa aiemmin aivan luonnollisena ymmärretty juhliminen on saanut lähes negatiivisen sävyn. Nyt ei voi puhua ikäluokkien pienenemisestä, sillä Joensuun yliopiston opiskelijamäärät ovat parin vuoden sisällä kasvaneet lähes viidenneksen.

On mielestäni varsin vakava asia, jos suomalainen yhteisöllisyys ja talkootoiminta kuihtuvat tätä kautta. Tämän takia on tärkeää houkuttaa opiskelijat hetkeksi pois kirjojensa äärestä tekemään jotain älytöntä, vaikka tähän tarvittaisiin usean ainejärjestön panostus. Kuten vuoden 2003 praxislainen, kaikkien rakastama Tuomas Harju, sanoi taannoin foorumilla: ”ei bileitä, ei rahaa, ei yhteisöä, ei mitään”. On tärkeää, että yliopistoon tupsahtaneelle fuksipallerolle seuraa tarjoaa hyvin toimiva, vaikkakin osittain alkoholisoitunut yhteisö. Filosofi saattaa tulla vielä toimeen yksinään norsunluutorniinsa käpertyneenä, mutta meillä yhteiskuntapolitiikoille hyvä suhdeverkosto on tärkeämpi kuin viitonen jokaisesta tentistä.

Monipuolisuus on ainejärjestölle tärkeä asia. Vaikka lempijuoma sattuisikin olemaan alkoholi, ei pidä sortua moittimaan muiden harrastuksia, olivat niitä sitten virkkaaminen, sähly tai yo-kuntatoiminta. Kaikelle on oma paikkansa ja aikansa. Praxiksen tukemista harrasteista päätetään varsinkin vuosikokouksessa budjettia käsiteltäessä, ja erityisesti yhteiskuntapolitiikon tulisi tietää, että vain äänestämällä ja osallistumalla voi vaikuttaa. Vaikuttamisen kautta voi löytää itsensä ihmeellisistä paikoista ja saada aikaan jotain sellaista, mistä et aiemmin osannut unelmoidakaan.

Maailma muuttuu ja Praxiksen on muututtava siinä mukana. Itä-Suomen Yliopisto tuo mukanaan todennäköisesti kauppa- ja yhteiskuntatieteiden tiedekunnan, jolloin pääsemme samaan tiedekuntaan kuopiolaisten sisarjärjestöjemme kanssa. Kuinka tällöin tulisi toteuttaa oppiainetason ja tiedekunnan sisäinen edunvalvonta? Onko kannattavaa muodostaa yhteistyöelimiä joensuulaisten ainejärjestöjen kanssa vai kohdataanko kuopiolaiset ilomielin myös edunvalvonnan merkeissä. Itse suosisin paikallisen toiminnan säilyttämistä tapahtumien muodossa ja tiivistäisin edunvalvonnallista yhteistyötä tulevan yliopiston muiden alimman hallinnollisen tason oppiaineiden ainejärjestöjen kanssa.

Joensuun yliopiston ainejärjestöt tiivistävät tänä vuonna yhteistyötään tapahtumien järjestämisen muodossa. Ylioppilaskunta haluaa tukea tätä kehitystä järjestämällä puheenjohtajille keskinäisiä tapaamisia. Kannustan myös muita aktiiveja osallistumaan ainejärjestöjen koulutustilaisuuksiin. Ei Praxis voi pitää omaa toimintaansa ja aktiivejaan niin hyvinä, etteikö lisäkoulutukselle ja verkostoitumiselle olisi tarvetta.

So it is Vappu, and what have you done? Mieti sitä hetki nyt, vappupäivänä et muista kuitenkaan.

Jussi Sallinen

2. Praxis-vappuaan viettävä JoYY:n hpj

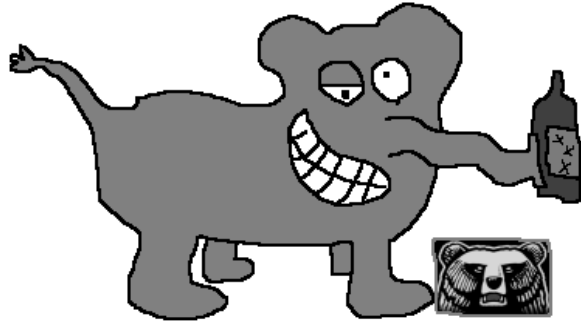

-Elefanti Ämpäriän-

LYHYT OPAS VAPUN VIETTOON

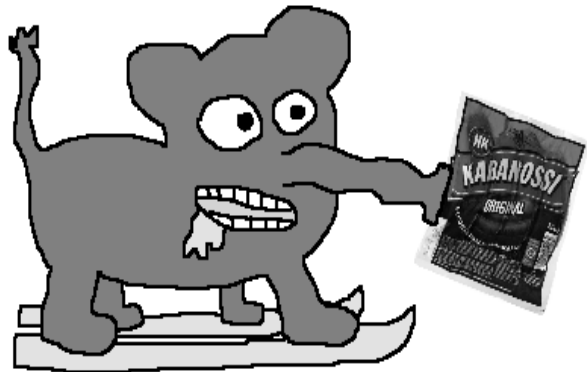
1. Varaa jo hyvissä ajoin riittävä määrä asianmukaista juotavaa.

Hyviä vaihtoehtoja ovat esimerkiksi keskiolut ja Jaloviina. Kuohuviini ja vastaavat akkojen litkut käyvät vain nöртеille.

2. Sään ja humalatilän mukainen pukeutuminen on äärimmäisen tärkeää. Vuodesta toiseen säilyvät vappupukeutumisen keustosuosikit ovat väritään (ainakin ennen vappua) musta Praxis-haalari ja suhteellisen valkoinen ylioppilaslakki.

3. Lähestulkoon yhtä tärkeä asia vapunvietossa kuin juomapuoli, on tottakai ruoka. Salaatit ja muut nörttien ruoat voi suosiolla jättää vappumenun ulkopuolelle ja ostaa vain halvinta mahdollista grillimakkaraa jotta juomabudjettiin jää enemmän taloudellisia resursseja. Jos olet joku oikeistopelle, niin osta vaikka kebabbia niin voit näyttää muille olevasi heidän yläpuolellaan.

4. Vappu on perinteisesti mielletty työväen juhlaaksi joten jokaista vastaan tulijaa sopii riidan haastamisen merkeissä sanoa amikseksi. Toisaalta taas jokaista valkolakkista vastaan tulijaa sopii sanoa saatanan nörtiksi koska sitä hän he ovat.

5. Vapun perinteisiin kuuluu myös luonnollisesti puheiden pitäminen. Puheen aiheeksi käyvät yhtä hyvin yhteiskuntapolitiikka, keskioluen hinta, saatanan nörtit kuin hiihtäminenkin, kunhan pointsit tulevat tarpeeksi hyvin selväksi. Mikäli kuuntelijasi eivät sammumisen tai muun tekemisen takia kykene keskittymään palopuheeseesi, on silloin syytä nostaa äänenvoimakkuutta muutamalla desibelillä.

Ja ennen kaikkea, arvoisat saatanan nörtit, muistakaa juhlaa vappua mahdollisimman railakkaasti ja mikäli apatia uhkaa iskeä, ottakaa uusi huikka jaloviinaa.

Praxis

Peli on astraalitasolla